

ADÓSSÁGRENDEZÉSI ELJÁRÁSBAN KÖTÖTT EGYEZSÉG VÉGREHAJTHATÓSÁGÁRÓL

Az önkormányzatok adósságrendezési eljárásában kötött egyezség, még ha annak következtében a bíróság az eljárás befejezéséről határoz is, jóváhagyás hiányában nem minősül végrehajtható bírói egyezségnek /1996. évi XXV. tv. (Har.) 24.§ a) pontja, 25.§ (3) bekezdés, 27. §/

annak végzés ellen a végrehajtást kérő nyújtott be fellebbezést, amelyben a végzés megváltoztatását, az adós kérelmének elutasítását és költségekben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló alapján lefolytatott adósságrendezési eljárásnak éppen az a célja, hogy a hitelezők vagyonarányos kielégítéshez juthassanak. Ezen eljárás során egyezséget lehet kötni. A Har. 24.§ a) pontja szerint az egyezségnek tartalmaznia kell az egyezség végrehajtásának módját, továbbá a d) pont szerint a hitelezők kielégítésének módját is. A 25.§ (3) bekezdés szerint: ha az egyezség megfelel az e törvényben foglalt követelményeknek, a bíróság az adósságkezelési eljárást befejezi és elrendeli e végzésnek a cégközlönyben való közzétételét.

A végrehajtást kérő megítélése szerint a bíróság által megvizsgált és jogszerűnek ítélt egyezség esetén az eljárás befejezetté nyilvánítása egyidejűleg az egyezség bírósági jóváhagyását is eredményezi, ezért az végrehajtható.

Utalt arra is, hogy a Har 27. §-ának azon tartalma, - mely szerint, ha a helyi önkormányzat az egyezségben vállalt kötelezettségének nem tesz eleget, a hitelező újabb adósságrendezési eljárást kezdeményezhet, amelyben az eredeti követelése még ki nem elégített hányadának megfizetését követelheti – nem kötelező előírás, csupán lehetőség a hitelező részére, másrészt csak azon hitelezőkre vonatkozik, akik nem kaptak teljes kielégítést.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésében a végrehajtást kérő kérelmére az adós ellen 2011. október 5. napján 1. sorszám alatt kibocsátott végrehajtási lapot visszavonta.

A végzés indokolása rögzítette, hogy a végrehajtást kérő a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 4.Apk.11-10-000003/131. számú, 2011. július 29. napján jogerőre emelkedett végzése alapján végrehajtási lap kiállítását kérte, mely végrehajtási lapot a bíróság kibocsátotta.

Az adós a végrehajtási lap visszavonását kérte. Álláspontja szerint a végrehajtási lap kibocsátást meg kellett volna tagadni a Vht.19.§ (1) bekezdése alapján, mert a végrehajtás elrendelésének feltételei nem álltak fenn. Az adósságrendezési eljárás során meghozott végzés az adósra nézve nem tartalmaz végrehajtható kötelezést.

A megyei bíróság álláspontja szerint a végrehajtható okirat kibocsátásához - a Vht. 13.§ (1) bekezdés a-c) pontjaiban - előírt feltételek bármelyikének hiánya kizárja az állami kényszer alkalmazhatóságát. A 131. számú végzés az adósra konkrét kötelezést

(marasztalást) nem állapított meg, csak az adósságrendezési eljárás befejezését és annak közzétételét állapította meg. Az adósságrendezési eljárás során a felek között létrejött egyezség alapján keletkező igények érvényesíthetőségét, konkrét kötelezést azonban nem tartalmazott.

Erre tekintettel a Vth.211.§ (1) bekezdés értelmében a végrehajtási lap visszavonásának volt helye.

A végzés ellen a végrehajtást kérő nyújtott be fellebbezést, amelyben a végzés megváltoztatását, az adós kérelmének elutasítását és költségekben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. tv. (Har.) alapján lefolytatott adósságrendezési eljárásnak éppen az a célja, hogy a hitelezők vagyonarányos kielégítéshez juthassanak. Ezen eljárás során egyezséget lehet kötni. A Har. 24. § a) pontja szerint az egyezségnek tartalmaznia kell az egyezség végrehajtásának módját, továbbá a d) pont szerint a hitelezők kielégítésének módját is.

A 25.§ (3) bekezdés szerint: ha az egyezség megfelel az e törvényben foglalt követelményeknek, a bíróság az adósságkezelési eljárást befejezi és elrendeli e végzésnek a cégközlönyben való közzétételét.

A végrehajtást kérő megítélése szerint a bíróság által megvizsgált és jogszerűnek ítélt egyezség esetén az eljárás befejezetté nyilvánítása egyidejűleg az egyezség bírósági jóváhagyását is eredményezi, ezért az végrehajtható.

Utalt arra is, hogy a Har 27. §-ának azon tartalma, - mely szerint, ha a helyi önkormányzat az egyezségben vállalt kötelezettségének nem tesz eleget, a hitelező újabb adósságrendezési eljárást kezdeményezhet, amelyben az eredeti követelése még ki nem elégített hányadának megfizetését követelheti – nem kötelező előírás, csupán lehetőség a hitelező részére, másrészt csak azon hitelezőkre vonatkozik, akik nem kaptak teljes kielégítést.

Fellebbezési érvelései alátámasztásaként csatolta továbbá az önkormányzat 454/2011 (IX.30.) számú határozatát, mely szerint az adós egyszeri inkasszós jogot biztosított mindazon hitelezőknek, akik az adósságrendezési eljárás nyomán még ki nem elégített követeléssel rendelkeznek.

Az adós a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés nem alapos.

A megyei bíróság a tényállást helyesen állapította meg, jogi hivatkozása és az azokból levont jogi következtetése megalapozott, ezért az abban foglaltakat az ítéletábra határozata indokául elfogadta. Az elsőfokú végzésben foglalt indokokon túl, az alábbiakra kíván rámutatni.

A Har. által szabályozott adósságrendezési eljárás speciális, nemperes eljárás, melyre Pp. peres eljárásra vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni, amennyiben a nemperes eljárásra vonatkozó jogszabály másként nem rendelkezik, vagy az eljárás nemperes jellegéből más nem következik.

A végrehajtást kérő által is idézett Har. 25.§ (3) bekezdése kifejezetten akként rendelkezik, hogy „ha az egyezség megfelel az e törvényben foglalt követelményeknek, a bíróság az adósságkezelési eljárást befejezi”.

A Har 27.§-a akként rendelkezik, hogy: Ha a helyi önkormányzat az egyezségben vállalt kötelezettségének nem tesz eleget a hitelező újabb adósságrendezési eljárást kezdeményezhet, amelyben az eredeti követelése még ki nem elégített hányadának megfizetését követelheti.

A végrehajtást kérő által hivatkozott csőd- és felszámolási eljárásról szóló törvény csődeljárásra vonatkozó szabályai ugyan valóban hasonló szerkezeti és rendezési elvek alapján épülnek fel, és hasonló célokat szolgálnak, mint az adósságrendezési eljárás, azonban az nem mondható ki, hogy a Csődtv. az adósságrendezési eljárás háttérszabálya lenne.

Utal az ítéletábra arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság EBH2000.336. számú döntésében a Csődtv. 2009. szeptember 1. napját megelőzően hatályos, - és a Har. 25.§ (3) bekezdéséhez hasonló szövegezésű - rendelkezéshez kapcsolódóan azt állapította meg, hogy a csődeljárás befejezetté nyilvánítása nem azonos az egyezség bírósági jóváhagyásával.

A 2009. évi LI. törvény 51.§ (4) bekezdésével a 1991. évi XLIX.tv.-be iktatott(Csődtv.) 21/A.§ (3) bekezdése pedig 2009. szeptember 1. napjától akként rendelkezett, hogy : A bíróság az egyezséget akkor hagyja jóvá, ha ahhoz csatolják a 19-21. §-ban szereplő feltételek teljesülését igazoló jegyzőkönyveket, megállapodásokat, nyilatkozatokat. Ha az egyezség megfelel a törvényben foglaltaknak, a bíróság végzéssel azt jóváhagyja, és a csődeljárást befejezetté nyilvánítja.

A jelenleg hatályos szövegezés szerint (3) Ha az egyezség megfelel a jogszabályokban foglaltaknak, a bíróság végzéssel azt jóváhagyja, és a csődeljárást befejezetté nyilvánítja.

E rendelkezések tehát kifejezetten elkülönítve emelik ki az egyezség jóváhagyását és az eljárás befejezetté nyilvánítását.

A Csődtörvény felszámolási eljárásra irányadó 45.§-ában foglalt rendelkezésekre való utalás azért sem helytálló, mert a felszámolási eljárás már fogalmában és céljában sem azonosítható a csődeljárás, illetőleg az adósságrendezési eljárás céljával, tartalmával.

(lásd. Csődtv. 1.§ és Har. 1.§)

Erre tekintettel az adósságrendezési eljárásban a törvény „eljárást befejezi” szóhasználata nem értelmezhető a Pp.148.§ (3) bekezdése szerint - „az egyezséget a bíróság végzéssel jóváhagyja” analógiájaként.

Mindezekből az a következtetés vonható le, hogy a jogalkotó szándéka éppen arra irányult, hogy az önkormányzatok adósságrendezési eljárásának első fázisában az önkéntes teljesítésen alapuló, lehető legrészletesebb egyezség létrehozását tegye lehetővé a hitelezők és az adós önkormányzat között, annak érdekében, hogy a hitelezők igényei kielégülhessenek és az önkormányzat is működőképes maradjon.

Amennyiben azonban az egyezség bármely vonatkozásban nem teljesül, úgy a – Pp.148.§-a szerinti bíróság által jóváhagyott egyezségekre vonatkozó – bírósági végrehajthatóság szabályai nem alkalmazhatóak.

Az egyezség megkötésében résztvevő és kielégítetlenül, vagy részben kielégítetlenül maradt hitelező ismételten, azonnal kezdeményezheti az adósságrendezési eljárást. Ellentétben azon hitelezőkkel, akik – késedelmes hitelezői bejelentkezésük miatt – a

11.§ (4) bekezdése alapján ilyen igénnyel csak az első eljárás jogerős befejezését követő két év eltelte után élhetnek.

A fentiek alapján az ítélőtábla a megyei bíróság végzését a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

(A Győri Ítélőtábla Pkf.IV.26.311/2011/2.szám)